

αποφασίζω

αποφασίζω, ρ. [<αρχ. απόφασις + κατάλ. -ίζω], αποφασίζω.

- *είναι αποφασίζομεν και διατάσσομεν*, έχει πολύ απόλυτη, πολύ αυταρχική συμπεριφορά: «δεν μπορεί να κάνει φίλο αυτός ο άνθρωπος, γιατί είναι αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Αναφορά στην αγαπημένη έκφραση του Γ. Παπαδόπουλου, πρωτεργάτη της χούντας του 1967.

- *τον έχουν αποφασίσει*, γνωμοδότησαν οι γιατροί πως είναι ετοιμοθάνατος, πως θα πεθάνει: «οι δικοί του άρχισαν να ετοιμάζονται ψυχολογικά για το μοιραίο, γιατί οι γιατροί τον έχουν αποφασίσει». (Λαϊκό τραγούδι: χίλιοι γιατροί με κοίταξαν σ' Ανατολή και Δύση, κι όλοι, μανούλα μου γλυκιά, **μ' έχουν αποφασίσει**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας